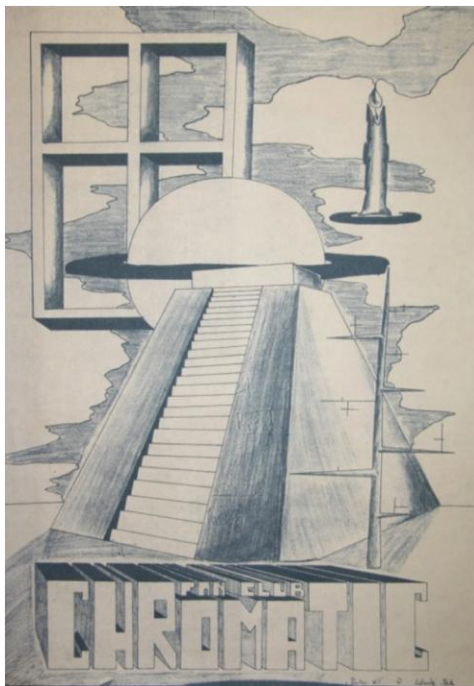

Chromatic, big beat s příchutí hříchu mládí

část druhá: Lásky plné vzpomínání na naši zvukařskou techniku

Kapela Chromatic se snažila v dobách reálného socialismu o téměř nemožné, přinést do vesnického prostředí okresu Břeclav a okolí, dokonalý hudební zážitek. Pokud pomínu, kvůli tématu tohoto článku, hudební stránku věci, byl naším cílem dokonalý zvuk a profesionální světla. Čtenář mi dovolí, abych ho nejdříve uvedl do tehdejší doby. Koupit se v tehdejších dobách nedalo nic! Jediným elektro obchodem byl ELMAT, ale v něm se neprodávali téměř žádné pomůcky ani součástky, které by se daly pro bigbeat použít. V prodejnách specializovaných na hudebníky se kromě hudebních nástrojů z technického vybavení neprodávalo nic, co by se dalo reálně využít. Jediná cesta byl černý trh, částečně ze zdrojů pašovaných ze zahraničí, částečně kradených v socialistických podnicích. Že jsme to museli dělat také tak? Ale co vás nemá, my jsme byli výjimka. Vždycky jsme všechno pořizovali poctivě!? Kdo si to pamatuje, ten ví své. Já se přece nenechám po těch letech, kvůli své hubě, zavřít nebo je to promlčené?

V začátcích nám s zřizovatel - Sdružený (později Dům kultury techniky - powermixu zesilovačem 100W a 50W. Strážcem této zaměstnanec našeho provázela přednáška jak mikrofonům a při zuby vzteky za jeho půjčit techniku na další za ním "tahli jak jsem mu za všechno donutil přemýšlet o tom mi zůstali dodnes. vydržela co nejdéle a aby mikrofonní šňůry nebyly jenom shlukem připomínající Gordický uzel a abychom měli na podiu pořádek a ne změř kabelů. To všechno nás svým tvrdým přístupem naučil. Když ho občas potkám v breclavském kině, vždy se k němu hlásím a připomínám mu, jak nám dával oprávněně co proto. Už si mě moc nepamatuje, dřív jsem při své výšce vážil 75 a dnes 120 kilo, ale vždy ho potěší, že ho rád vidím.

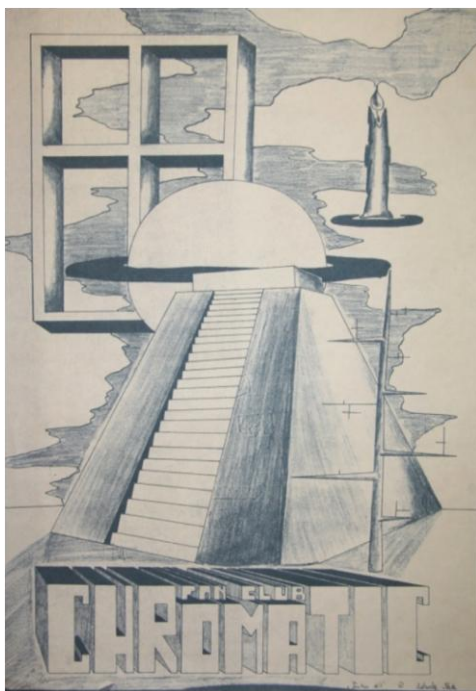
technikou pomohl náš klub pracujících zkratkou SKP ROH), zapůjčením zvukové TESLA s vestavěným dvě malé reprobedny každá techniky byl pan Jabůrek zřizovatele. Každé zapůjčení s čím pracovat, jak balit šňůry k přebírání jsme nezřídka cvakali kritiku. Když jsme si měli jít kšeft, s děsem v očích jsme se dyňovisko". S odstupem času vděčný, on byl první, kdo nás co a jak. Některé dobré návyky Chovat se k technice tak, aby mohla plnit to, co po ní chceme,

Později se Jirkovi Němečkovi podařilo hodit lano místnímu zvukaři Jendovi Kicovi. Rodilý vychodňár a později skvělý kamarád, měl v tehdejší době nejlepší aparaturu na jih od Brna. Jeho PEAVEY mix s

koncovými zesilovači a reprobedny GBL , to byl naprostý ráj pro muzikanty. V začátcích neměl super basy, které později pořídil. Najednou byl zvukový projev kapely na zcela jiné úrovni. Najednou bylo všechno dokonale slyšet a všemu bylo rozumět. Každý nástroj měl svoji barvu, až nám ta dokonalost někdy vadila. Nezakryla totiž žádnou chybu, vše bylo jako na talíři. Drobnou chybičku ten zvuk ovšem měl, jeho "echo" Dynacord moc "nechovalo". "Běžte do Prčic Batlesi, nehrajeme v jeskyni!" najednou vyvstal úplně jiný problém a tím byl hudební projev. Naštěstí byli v Chromaticu vždy dobří muzikanti, tedy s přihlédnutím na jejich mládí.

Jenda rychle pochopil, že je ve mě skrytý zvukař, a velmi mu vyhovovalo, že můžu převzít mix a hudební režii, zatímco on se věnoval svému alkoholu. V začátcích mi to opravdu vadilo. Chtěl jsem se věnovat světelnému parku a vytváření světelných efektů a scén. Vlastně se mi to splnilo až po odchodu Jirky a Mildy na vojnu, kdy s Laďou Bartošem pokračovala kapela doplněná o mladší kamarády muzikanty pod názvem TONIC. Až tehdy omezil Jenda svého "koníčka" na minimum.

Pravdou je, že jsem od Jendy dostal takovou školu, jakou málokdo. Měl kamarády všude - v rozhlase, ve výrobních podnicích tehdejší Tesly, v divadlech a sám byl profesionální zvukař, takže i přístup do tehdejší jediné agentury. Naše dlouhé debaty o technice zvuku se odráželi v mé schopnosti se zvukem pracovat. Mnohokrát jsme stáli u mikrofonu a ukazoval mně jaký je rozdíl, když jej otočím nebo změním vzdálenost, co to ke kraji reproduktoru u komba středu. Pochopil jsem, že zvuk samotný je jistě důležitý, ale bez mikrofonem by byl k ničemu. na práci s muzikanty, zvláště ve tlaku na podiu. To byl nekončící stupnici jejich komba. Nejlepší Milda Kučera, rychle pochopil, chyba a sám se snažil, seč mohl, pomohl. Největší můrou byl Dováděl mě doslova k šílenství. "dobráci" v okolí chodili, abych nejsem úplně hluchý, že Na mixu jsem ji měl na nule a lustry v sále. Z každého naprosto zkreslená kytara. Po ustoupil a otočil kombo směrem od sálu do závěsů na podiu. Sice chudák sám nemohl nic slyšet, ale nám to trochu pomohlo.

udělá, když je přiložím anebo jej dám víc ke se dělá na podiu. Mix znalostí práce s Nesmím zapomenout vztahu k akustickému boj o každý dílek na přístup měl v té věci že randál na podiu je aby v kapele zvukařům kytarista Laďa Bartoš. Stál jsem za mixem a tu kytaru ztišil a jestli neslyším jak je nahlas. kytara řvala, že praskaly mikrofonu "trčela" mnoha bojích Laďa

Další kapitolou byly nástroje. Kytary a basa měly jednu výhodu - neladily. Elektronické ladičky neexistovaly a naladit nástroj se dalo pouze na části hmatníků, nad a pod naladěnou částí opět neladily. Když se klukům po nadlidském úsilí podařilo nástroje sladit aspoň snesitelně, po odehrání jedné dvou písní museli opět ladit. Velkým expertem na ladění byl sólový kytarista Laďa, jednak ladil při "zbustrované" kytare a jednak ladil pořád. Jednou na zábavě se mu opravdu hodně dařilo, ladil a

ladil až to jednoho posluchače, značně unaveného a posilněného pivkem a rumíkem našťvalo: "Když ti to neladí, tak si to zesil vole!!!" Kdo si to pamatuje, musí se smát jako já, když před očima vidím Lađu jak skáče vzteky 3 metry do vzduchu. Mnohokrát jsme při večeři probírali co s laděním nástrojů. Musel jsem mu ale dát zapravdu. Hudba musí ladit a musí hrát do rytmu, jinak to není hudba, ale paskvil. "Pánové," řekl nám jednou pan Reichman (skvělý muzikant a hráč na basu), když se ho kluci ptali co na naši kapelu říká, po tom co si poslechl jednu naši skladbu, "uvědomte si, že kapela !!!MUSÍ!!! být naladěná!"

Kapitolou samou o sobě byly SKP značky Vermona string. výhodou, každý tón se dal ladit generátoru. Horší bylo, že včelí roj. Proto jsme jim říkali dokázal pravé divy, hledal konstruktér toho nástroje vytlouct. Ale ať dělal Jirka ono. Proto se snažil koupit jak se Jirkovi podařilo koupit kluci přijeli a ukazovali a Pravý západácký hudební hrála jako Bůh. Zněli jsme nic nechybělo, aby sme

Věřte mi, že se dařilo, když jak 500, tak jsme pořádali zlepšit, aby na nás opět odchodu Jirky s Mildou se nám to taky dařilo.

klávesy, zapůjčené také z "Skvělý" nástroj měl jednu samostatně na měl zvuk jako rozružený včelín. Jirka na včelín takové zvuky, že ani netušil, co se z něj dá cokoliv, stejně to nebylo jiný nástroj. Pamatuji se, Korga. Té radosti, když předváděli, co dovede. nástroj, najednou kapela jako z desky. Teď už nám "zbourali" každý sál.

přišlo na zábavu míň lidí krizový štáb a řešili co chodily davy. A až do

Myslíte, že si přečtete i další část? Tentokrát o světlech a tak.

Metoděj Skřeček - mistr zvuku

První Země s.r.o.
Sokolská 474/4
69145 Podivín
www.dobre-ozvuceni.cz